

der ikke er nedlagt en saadan Myndighed i en Andens Haand end Politidirectorens, vil, troer jeg, Politidirectoren ofte være tilbøjelig til formeget at see paa, hvorledes Manden i Almindelighed røgter sit Kald, og oversee en enkelt Overtrædelse; at der altid maa tages iæfentligt Hensyn til Politidirectorens Indstilling, er en Selvsølge.

Alberti: Jeg troer, at det foreliggende Lovudkast indeholder særdeles meget Godt og Paaskjønnelsesværdigt, og jeg troer fremdeles, at det ikke vil være vanskeligt at udvikle det noget mere. Jeg skal i mine Bemærkninger holde mig strengt til Udkastets Indhold og skal ikke indlade mig paa historiske Undersøgelser om Kjøbenhavns Politik; jeg troer ikke, at saadanne Undersøgelser ville føre de Grundsætninger frem med større Klarhed, som vi skulle have udtalt igjennem en endelig Lov. — Den første paaskjønnelsesværdige Bestræbelse i Lovudkastet er den, at afskille den administrative Myndighed fra den dømmende. Til Grund for Lovudkastet ligger Criminal- og Politirettens Frigjørelse fra Politidirectorens Herredømme; saaledes som Forholdet er nu, kan Criminal- og Politiretten ikke tage den simpleste Sag i sin Haand uden først dertil at have Politidirectorens Tilladelse; det er et Misforhold, som har bestaaet altfor længe, og det er godt, at det bliver fuldstændig løst. Det andet Punkt i saa Henseende, med Hensyn til hvilket Lovudkastet indlægger sig For tjeneste, er, at det gaaer ud paa at fratage Politidirectoren den dømmende Myndighed, han hidtil har havt; det er derpaa at Udkastets § 6 gaaer ud. Men man maa nu imidlertid ingenlunde troe, at det vil gaae saaledes til, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) igaar sagde, at Politidirectorens Protokol derved var affkaffet, det er ingenlunde saa, thi hvad gaaer Udkastets § 6 ud paa? Naar den ærede Rigsdagsmand vil læse den rigtig igjennem, vil han finde, at den blot gaaer ud paa at fratage Politidirectoren hans dømmende Myndighed, men derimod ikke paa at fratage ham de executive Forretninger, som afgives i Form af Kjendelser, som tilføres Politidirectorens Protokol; det er formodentlig ved at tage dem med, at den

ærede 5te Kjøbenhavnske Rigsdagsmand fik de offentlige Politifager op i Tusinder; disse Tilhold, f. Ex. naar Noget abbares imod Løsgængerie, naar Noget gives Tilhold om at foretage Et eller Andet i Sundhedspolitiets Interesse osv., vedblive at henligge under Politidirectoren og betragtes ikke som en Domsbehandling og ere ikke indbefattede under hvad Udkastets § 6 omtaler, men alle disse Sager vedblive som hidtil at afgjøres ved Politidirectorens Protokol. Jeg troer ikke, at det kan gaae an at tage saadanne administrative Kjendelser, som gaae ud paa at udtale Bestlutninger, som have en vis retslig Følge, fra Politidirectoren, men jeg maa dog strax her gjøre den Bemærkning, at den Grundtanke, som ligger i Udkastet, nemlig at borttage fra Politidirectoren den dømmende Myndighed, ikke er gjennemført i sin Heelhed. Saaledes som Forholdene nu ere i Kjøbenhavn, kan en Dommer i Criminal- og Politiretten belægge en Inquisit med offentlig Arrest, men naar Forhøret er sluttet, kan Dommeren ikke relaxere Arresten, om der er nok saa talende Grunde derfor; han kan ikke relaxere den uden at have Politidirectorens Samtykke. Det er udtrykkelig foreskrevet i Loven af 28de Februar 1845 om Criminal- og Politiretten. Dersom der ikke kommer et Tillæg ind i Lovudkastet, saa vil let den Tilstand vedblive at bestaae, at ingen Inquisit, der er belagt med Arrest under Criminal- og Politiretten kan sættes i Frihed efter Dommerens, ja ikke engang efter den samlede Rets Skjøn, men kun med Politidirectorens Samtykke. Jeg troer, at det, hvis man vil følge Grundtanken om Criminal- og Politirettens Frigjørelse fra Politidirectoren, vil være aldeles fornødent at gjøre en Tilspøining i Loven om, at Politidirectoren ikke længere har Noget med Arrestens Relaxation i Sager, der henhøre under den nævnte Ret, at bestille.

Der er et andet Punkt, hvis Besvarelse henhører under denne Lov, nemlig det Spørgsmaal, om Kjøbenhavns Politidirecteur, hvis denne Lov udkommer, er berettiget til at arrestere, hvem han vil; om han har den samme Magt og Myndighed som en Dommer; at kunne belægge en Hvemsomhelst med Arrest. Efter den